

Č.j. R 19/2004

V Brně dne 15. června 2004

V řízení o rozkladu, který proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 3. 2004 č.j. S 224/03-1271/04 ve věci porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, podal účastník řízení – společnost **Karlovarské minerální vody, a.s.**, se sídlem Horova 3, Karlovy Vary, IČ 14 70 67 25, zastoupená na základě plné moci ze dne 18. 11. 2003 JUDr. Dagmar Dubeckou, Ph.D., advokátkou v advokátní kanceláři Kocián Šolc Balaščík, se sídlem Jindřišská 34, Praha 1, PSČ 110 00, jsem podle ustanovení § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, na návrh zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona

r o z h o d l

takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19. 3. 2004 č.j. S 224/03-1271/04 **p o t v r z u j i** a podaný rozklad **z a m í t á m**.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) vydal dne 19. 3. 2004 rozhodnutí č.j. S 224/03-1271/04, v jehož první výrokové části deklaroval, že společnost Karlovarské minerální vody, a.s., se sídlem Horova 3, Karlovy Vary, IČ 14 07 67 25 (dále jen „účastník řízení“ nebo „KMV“), porušila ustanovení § 18 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“ nebo „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) tím, že jako majoritní akcionář společnosti Poděbradka, a.s., se sídlem Nymburská 239/VII, Poděbrady, IČ 47 55 05 62 (dále jen „společnost Poděbradka“), vykonávala hlasovací práva spojená s vlastnictvím akcií představujících

majoritní podíl na základním kapitálu této společnosti a ovlivňovala před právní mocí rozhodnutí Úřadu o povolení spojení soutěžitelů soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele.

Za porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže uložil Úřad podle ustanovení § 22 odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže účastníkovi řízení pokutu ve výši 10 000 000 Kč. Účastníkovi řízení bylo současně uloženo opatření k nápravě spočívající v povinnosti do 90 dnů od právní moci rozhodnutí Úřadu převést veškeré akcie společnosti Poděbradka, které účastník řízení drží ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí, na takového nabyvatele, který je na společnosti KMV vlastnický, finančně a personálně nezávislý tak, aby po uplynutí stanovené lhůty neměl účastník řízení nadále možnost jakkoli disponovat s akciemi společnosti Poděbradka, popřípadě právy z nich vyplývajícími.

Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení – společnost KMV rozklad, ve kterém vedle nesprávného právního posouzení předmětného jednání namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu věci a procesní vady řízení č.j. S 224/03. Účastník řízení nesouhlasí s tím, že ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže je možno vykládat ve smyslu zabránění jakémukoli výkonu hlasovacích práv při neexistenci pravomocného rozhodnutí o povolení spojení, a také s tím, že výkonem hlasovacích práv spojených s vlastnictvím akcií představujících majoritní podíl na základním kapitálu společnosti Poděbradka, jak uvedl Úřad v napadeném rozhodnutí, bylo ovlivněno soutěžní chování Poděbradky. Účastník řízení má za to, že gramatickým a logickým výkladem ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže nelze dojít k jinému závěru, než že toto ustanovení neobsahuje absolutní zákaz výkonu hlasovacích práv, nýbrž pouze zákaz takového hlasování, které by určovalo nebo ovlivňovalo soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele. Podle účastníka řízení zákon výslovně předpokládá, že výkon hlasovacích práv bude nutno vždy v konkrétním případě posoudit z toho pohledu, zda je či není ovlivněním či určením soutěžního chování příslušného subjektu. Navíc ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže předpokládá nabytí majetkového podílu před povolením spojení ze strany Úřadu, neboť hovoří o kontrolovaném soutěžiteli. Skutečnost, že ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže neobsahuje absolutní zákaz hlasovacích práv a že je nutno vždy přihlídnout ke konkrétním okolnostem, ilustruje účastník řízení na příkladu schválení přijetí úvěru a povinnosti představenstva společnosti (§ 193 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „obchodní zákoník“]) svolat valnou hromadu společnosti bez zbytečného odkladu poté, co zjistí, že celková ztráta společnosti na základě jakékoli účetní závěry dosáhla takové výše, že při jejím uhrazení z disponibilních zdrojů společnosti by neuhrazená ztráta dosáhla poloviny základního kapitálu, a navrhnout valné hromadě přijetí určitého opatření.

Účastník řízení se neztotožnil s tvrzením Úřadu, že k ovlivnění soutěžního chování společnosti Poděbradka došlo výkonem hlasovacích práv při přeměně právní formy společnosti Poděbradka. Přeměna právní formy společnosti není podle účastníka řízení způsobilá ovlivnit či určit soutěžní chování předmětné společnosti. Navíc v tuzemském korporacním právu není zřejmý rozdíl mezi ovládním akciové společnosti většinovým podílem a ovládním společnosti s ručením omezeným většinovým podílem. Účastník řízení se domnívá, že realizaci přeměny právní formy nelze považovat za porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže bez toho, aniž by byla provedena podrobná analýza všech okolností, za kterých k přeměně došlo, a dále byly přesně zmapovány a prokázány dopady, které měla přeměna na soutěžní chování společnosti Poděbradka.

Rovněž rozhodnutí o složení představenstva a dozorčí rady společnosti Poděbradka nelze samo o sobě považovat za ovlivnění soutěžního chování, neboť i v tomto případě je podle účastníka řízení nutno přihlídnout k okolnostem, za kterých bylo dané rozhodnutí přijato. Účastník řízení poukazuje na skutečnost, že záměr o přeměně právní formy a s ní související volbě složení statutárních orgánů byl přijat jednatelem společnosti Poděbradka před tím, než účastník řízení nabyl majetkový podíl v této společnosti. Účastník řízení má dále za to, že je nutno rovněž přihlídnout k tomu, že valná hromada, tj. jediný akcionář, nemůže podle ustanovení § 194 odst. 4 obchodního zákoníku, dávat představenstvu pokyny týkající se obchodního vedení a že představenstvo nesmí takových pokynů uposlechnout. Podle účastníka řízení je však právě obchodní vedení, tj. představenstvo akciové společnosti, zdrojem soutěžního chování. K otázce jmenování členů dozorčí rady společnosti Poděbradka konstatuje účastník řízení, že dozorčí rada nemá jakékoli pravomoci týkající se obchodního vedení, neboť je v podstatě pouze kontrolním orgánem dbajícím zejména na dodržování zákonů.

Podle účastníka řízení nemůže samotné schválení stanov kterékoli společnosti určit ani ovlivnit soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele. Opět je nutné posoudit konkrétní okolnosti a obsah stanov. V případě společnosti Poděbradka účastník řízení schválil stanovy v rámci rozhodování o přeměně právní formy.

K tvrzení Úřadu, že schválení účetní závěrky a rozdělení zisku je výkonem kontrolního vlivu, uvádí účastník řízení, že účetní závěrka podléhá podle příslušných zákonů schválení valné hromady, a to v zákonných lhůtách. Účetní závěrku a návrh na rozdělení zisku předkládá představenstvo. Za jistých okolností by možná mohlo být ovlivněno soutěžní chování společnosti, a to rozhodnutím o nadměrné výplatě dividend, což se však podle účastníka řízení vůči společnosti Poděbradka nestalo.

Pokud jde o odprodej 49 % akcií společnosti Poděbradka, uvádí účastník řízení, že Úřad o převodu informoval. Měl-li Úřad za to, že převodem akcií mohlo dojít ke spojení soutěžitelů, mohl příslušné oznámení považovat za návrh na povolení spojení a případně vyzvat účastníka řízení, v souladu se zákonem, k doplnění návrhu a učinit další zákonem předpokládané kroky. Úmyslem účastníka řízení bylo přiblížit odprodejem části akcií majetkovou strukturu ve společnosti Poděbradka stavu před majetkovým vstupem společnosti KMV.

Námítky proti nesprávnému právnímu posouzení uzavírá účastník řízení konstatováním, že výklad ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže ve smyslu absolutního zákazu hlasovacích práv je nesprávný a je ve zřejmém rozporu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže a ústavním pořádkem České republiky. Současně uvádí, že výkon hlasovacích práv ve společnosti Poděbradka v případech, jež jsou specifikovány v napadeném rozhodnutí, nebyl výkonem, který by ovlivnil či určil soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele, tj. společnosti Poděbradka.

V druhé části rozkladu namítá účastník řízení, že napadené rozhodnutí nebylo vydáno na základě spolehlivě zjištěného stavu věci, případně že skutková zjištění jsou v rozporu s obsahem spisu nebo že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Účastník řízení poukazuje na zjevné vady, kterých se Úřad dle jeho názoru při posouzení zjištěného skutkového stavu dopustil. Domnívá se přitom, že povinností Úřadu vyplývající z ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, bylo spolehlivě zjistit stav věci a jednoznačně prokázat a odůvodnit u každého

jednotlivého jednání tři kumulativní podmínky, a to konkrétně (i) zda se účastník řízení daného jednání vůči společnosti Poděbradka skutečně dopustil, (ii) zda předmětné jednání účastníka řízení vůči společnosti Poděbradka bylo realizací nově nabyté možnosti kontrolovat tuto společnost a (iii) zda toto konkrétní jednání způsobilo ovlivnění či určení soutěžního chování společnosti Poděbradka. Úřad se však podle účastníka řízení při posouzení jednotlivých jednání splněním shora uvedených podmínek nezabýval a omezil se na prostý soupis aktivit účastníka řízení více či méně souvisejících se společností Poděbradka.

K závěru Úřadu týkajícímu se zákazu spolupráce společnosti Poděbradka se společností Danone uvádí účastník řízení, že z pozice 51% akcionáře neměl možnost jakkoliv zasahovat do obchodního vedení společnosti Poděbradka, do jehož pravomocí rozhodnutí o zahájení spolupráce s jiným soutěžitelem nesporně patří. Účastník řízení namítá, že se nikdy žádného jednání se společností Danone nezúčastnil a ani o této problematice se společností Poděbradka, konkrétně s panem Ing. Barvířem, nediskutoval. Pouze následně, když byla jednání mezi oběma společnostmi ukončena, vyjádřil Dr. Pasquale (předseda představenstva společnosti KMV) překvapení nad tím, že taková jednání vůbec probíhala. Ovlivnění soutěžního chování společnosti Poděbradka spočívající v Úřadem tvrzeném „zákazu“ spolupráce tak podle účastníka řízení nesplňuje ani jednu ze shora uvedených kumulativních podmínek.

Pokud jde o tvrzení Úřadu, že soutěžní chování společnosti Poděbradka účastník řízení ovlivnil společným postupem obou subjektů vůči obchodnímu řetězci Carrefour, konstatuje účastník řízení, že za ovlivnění soutěžního chování nelze považovat pasivní příjem informací či údajů o činnosti. Naopak při použití gramatického výkladu je podle účastníka řízení třeba dospět k závěru, že skutková podstata (ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže) nezbytně vyžaduje aktivní úkon subjektu, který nabyt kontrolu v soutěžně-právním významu. Z důkazu, o nějž Úřad opírá své závěry (strana 512 správního spisu), pak podle názoru účastníka řízení nevyplývá, že by se se společností Poděbradka dohodl na společném postupu při změně obchodních podmínek, nýbrž pouze na jejich „výměně“, tj. jednalo se pouze o pasivní příjem informací.

Účastník řízení dále namítá, že v případě spolupráce při realizaci reklamního spotu nemohl ze své pozice jakkoli zasahovat do marketingové strategie společnosti Poděbradka. Na základě žádosti zástupců společnosti Poděbradka poskytl účastník řízení pouze odbornou konzultaci ve formě „brainstormingu“, přičemž ze zápisů z jednání a z konečné podoby dotčeného reklamního spotu vyplývá, že názory prezentované zástupci účastníka řízení nebyly ve finální verzi reklamního spotu reflektovány.

K návrhu prohlášení o společných závazcích v televizních stanicích namítá účastník řízení, že tento návrh nikdy nepřipravoval, nepodepsal jej a o jeho existenci a obsahu se dozvěděl až poté, co se jeho právní zástupce seznámil s obsahem spisu správního řízení č.j. S 224/03. Tento přípis nelze proto považovat za přímý důkaz protisoutěžního jednání účastníka řízení a dovozovat z něj Úřadem tvrzené porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Účastník řízení rovněž uvádí, že náplní jednání souvisejících s pořízením nové plnící linky pro společnost Poděbradka byly otázky technického rázu. Záměr pořídit pro společnost Poděbradka novou plnící linku byl iniciován výhradně touto společností, účastník řízení se do jejího rozhodování nikdy aktivně nezapojoval, ani neprosazoval svůj pohled na tuto

zamýšlenou investici, pouze s ohledem na charakter, rozsah a význam této investice byl o záměru společnosti Poděbradka průběžně, coby vlastníků, informován.

Podle názoru účastníka řízení je zasílání seznamů plánovaných investic společníkům jedním z typických příkladů pasivního přijímání informací, které není způsobilé ovlivnit či určit soutěžní chování jiného soutěžitele. Účastník řízení je dále přesvědčen, že ani v otázce směrnic systémů jakosti nedošlo v žádném případě k výkonu vlivu na společnost Poděbradka, což dokládá účastníkem řízení předložené odborné stanovisko společnosti J-Konzult s.r.o.

Závěrem druhé části rozkladu namítá účastník řízení, že se Úřad ani v jednom ze shora uvedených případů nevypořádal s otázkou, zda předmětné jednání účastníka řízení skutečně vedlo k ovlivnění či určení soutěžního chování společnosti Poděbradka, tj. dostatečně neprokázal, zda se účastník řízení takového jednání vůči společnosti Poděbradka skutečně dopustil.

V další části rozkladu namítá účastník řízení procesní vady řízení, zejména porušení povinnosti správního orgánu vyřídit příslušnou věc včas a bez zbytečných průtahů za použití nejvhodnějších prostředků vedoucích ke správnému vyřízení věci. Účastník řízení považuje postup Úřadu v rozporu se zákonem mající podstatný negativní dopad na účastníka řízení, a to zejména s ohledem na délku deklarovaného porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Účastník řízení se domnívá, že provedená místní šetření nebyla v souladu se zákonem, a proto důkazy, které byly získány v průběhu těchto šetření jak u společnosti KMV, tak u společnosti Poděbradka, jsou nezákonné a nelze k nim přihlížet. Dle účastníka řízení je místní šetření a vysvětlování prováděná v jejich průběhu nutno vykládat v kontextu správního řádu, jako místní ohledání a výslech svědků. Účastník řízení měl tedy právo být místnímu ohledání přítomen a klást svědkům otázky v souladu s ustanoveními § 35 a 38 správního řádu.

Společnost KMV dále namítá, že neměla možnost se jako účastník řízení seznámit s úplnými poklady pro napadené rozhodnutí, neboť jí Úřad v rozporu s ustanovením § 23 správního řádu neumožnil seznámit se s dokumenty, jež společnost Poděbradka označila jako své obchodní tajemství.

Závěrem svého rozkladu se účastník řízení vyjadřuje k uložené pokutě a opatření k nápravě. Dle jeho názoru je sankce ukládající zcizení všech akcií společnosti Poděbradka v rozporu se zákonem a ústavním pořádkem České republiky, neboť nebylo prokázáno, že by výkonem hlasovacích práv spojených s akciemi společnosti Poděbradka v držení účastníka řízení bylo ovlivněno či určeno soutěžní chování společnosti Poděbradka, a tím porušeno ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Účastník řízení má za to, že nebyl ze strany Úřadu seznámen s žádnými důkazy, které by prokazovaly závěry obsažené v napadeném rozhodnutí.

Pokud jde o tvrzení Úřadu, že porušení zákona bylo dlouhodobého charakteru, namítá účastník řízení, že k výkonu hlasovacích práv došlo v období od 23. 8. 2001 do současnosti pouze v několika málo případech, přičemž jejich výkonem neurčil ani neovlivnil soutěžní chování společnosti Poděbradka. Podle účastníka řízení nelze tento stav účastníkovi řízení přičítat bez dalšího, a to za situace, kdy účastník řízení nabyl majetkový podíl na společnosti Poděbradka v souladu se zákonem; o povolení spojení se společností Poděbradka probíhá stále soudní řízení; původní zamítavé rozhodnutí Úřadu neukládalo účastníkovi řízení

povinnost nabyté akcie zcizit, takže účastník řízení nemohl požádat o soudní odklad vykonatelnosti původního rozhodnutí; zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, ani zákon č. 143/2001 Sb. nezakazovaly ani nezakazují absolutní výkon hlasovacích práv; Úřad byl o výkonu hlasovacích práv, zejména o přeměně právní formy a volbě statutárních orgánů informován již před dvěma lety; a předmětné řízení Úřad opakovaně prodloužil v rozporu se zákonem.

Účastník řízení má dále za to, že opatření k nápravě spočívající v povinnosti zcizit jím držené akcie společnosti Poděbradka je v rozporu se zákonem, neboť lhůta 90 dnů stanovená v napadeném rozhodnutí nespĺňuje podmínky ustanovení § 23 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže a není s ohledem na dosavadní rozhodovací praxi Úřadu a doporučení Evropské komise přiměřená. Rovněž tak se účastník řízení domnívá, že Úřad nemůže nařídít zcizení všech držených akcií, ale pouze takového počtu, který umožňuje kontrolu soutěžitele (§ 23 odst. 2 zákona). Úřad nemůže účastníkovi řízení bránit v ponechání si minoritního podílu ve společnosti Poděbradka, když posuzování nabytí takového podílu by vůbec úpravě obsažené v zákoně o ochraně hospodářské soutěže nepodléhalo.

Na základě všech shora uvedených skutečností navrhuje účastník řízení, aby předseda Úřadu rozhodnutí ze dne 19. 3. 2004 č.j. S 224/03-1271/04 v plném rozsahu zrušil a správní řízení č.j. S 224/03 zastavil.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 57 odst. 1 správního řádu a v souladu s odst. 2 téhož ustanovení správního řádu postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Dne 2. 6. 2004 nabyt účinnosti zákon č. 340/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), a některé další zákony. Podle ustanovení článku III „Přechodná ustanovení“ odst. 1 se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních předpisů. Z tohoto důvodu byl případ nadále posuzován z hlediska zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 1. 6. 2004.

Podle ustanovení § 59 odst. 1 správního řádu jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu, a to i nad rámec námitek uplatněných účastníkem řízení v rozkladu.

1. Skutková podstata

Nejprve jsem se zabýval posouzením skutkové podstaty správního řízení č.j. S 224/03, jež bylo Úřadem shledáno v porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže a dospěl jsem k následujícím závěrům.

Ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže stanoví, cit.: „*Před právní mocí rozhodnutí Úřadu o povolení spojení nesmí soutěžitelé určovat nebo ovlivňovat soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele, zejména výkonem hlasovacích práv spojených s držením účastnických cenných papírů, obchodních nebo členských podílů nebo jinak získané kontroly.*“ Toto ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže tedy stanoví zákaz jakéhokoli jednání kontrolujícího soutěžitele, tj. účastníka řízení, které vede k určení nebo ovlivnění soutěžního chování kontrolovaného soutěžitele, tj. společnosti Poděbradka, pokud jej Úřad dosud pravomocně nepovolil. Spojení společností KMV a Poděbradka bylo

rozhodnutím Úřadu č.j. S 31/01-1648/01 ze dne 27. 9. 2001 a následně rozhodnutím předsedy Úřadu č.j. R 18/2001 ze dne 6. 3. 2002 nepovoleno. Následná žaloba účastníka řízení proti rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R 18/2001 byla dne 13. 4. 2004 rozhodnutím Nejvyššího správního soudu č.j. 2 A 10/2002-OL-269 zamítnuta. První podmínka aplikace tohoto ustanovení zákona spočívající ve skutečnosti, že k ovlivnění či určení soutěžního chování došlo před právní mocí rozhodnutí Úřadu o povolení spojení, je tedy ve správním řízení č.j. S 224/03 naplněna.

Dále je nezbytné posoudit, zda došlo k určení či ovlivnění soutěžního chování kontrolovaného soutěžitele formou přímou či nepřímou, a to individuálně na základě konkrétních okolností každého případu. Pro deklaraci porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže Úřad musí prokázat výkon kontroly, tj. realizaci nově získané možnosti kontrolovat soutěžní chování. Pokud jde o pojem kontrola, který není v českém právním řádu jasně vymezen, přihlédl Úřad k definici obsažené v Nařízení Rady EU č. 4064/1990, respektive Nařízení č. 139/2004, o kontrole spojování podniků, z něhož vyplývá, že se jedná o výkon rozhodujícího vlivu na činnost soutěžitele.

Dále konstatuji, že v napadeném rozhodnutí není uvedeno, že striktně každé rozhodnutí majoritního akcionáře musí být porušením ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, nýbrž že v podstatě každé rozhodnutí 100% či majoritního akcionáře ovlivňuje činnost kontrolovaného soutěžitele a nelze tak prakticky odlišovat taková rozhodnutí, která určují či ovlivňují soutěžní chování a která na toto chování vliv nemají. Rozhodnutí majoritního akcionáře, která by tedy neměla absolutně žádný vliv na soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele, je minimum. Předmětné ustanovení zákona totiž nevyžaduje kvalifikovanou formu „podstatného“ ovlivnění soutěžního chování. Prakticky každé rozhodnutí stoprocentního nebo majoritního akcionáře či společníka tak ovlivňuje činnost kontrolovaného soutěžitele a nelze téměř odlišit rozhodnutí, která určují a ovlivňují soutěžní chování a která nikoli.

Pokud jde o účastníkem řízení uváděné příklady, které by dle jeho názoru mohly nastat, a jimiž by při převodu kontroly na jiného akcionáře mohla vzniknout škoda, konstatuji, že účastník řízení institut výjimky ze zákazu uskutečňování spojení podle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže, který se již v aplikační praxi Úřadu v případech prokázané hrozící škody osvědčil, nikterak nevyužil. Konkrétně pak uvádím, že přijetí úvěru či určitého jiného opatření spočívajícího např. v povinnosti představenstva společnosti svolat valnou hromadu společnosti bez zbytečného odkladu poté, co zjistí, že celková ztráta společnosti na základě jakékoli účetní závěrky dosáhla takové výše, že při jejím uhrazení z disponibilních zdrojů společnosti by neuhrazená ztráta dosáhla poloviny základního kapitálu, a navrhnout valné hromadě přijetí určitého opatření, by jistě bylo ovlivněním soutěžního chování kontrolovaného soutěžitele.

Ovlivnění soutěžního chování

Na základě provedeného dokazování Úřad dospěl k závěru, že k ovlivnění soutěžního chování společnosti Poděbradka došlo změnou právní formy společnosti Poděbradka, spol. s r.o., rozhodnutím o složení představenstva a dozorčí rady společnosti Poděbradka a.s., schválením návrhu stanov společnosti Poděbradka a.s., rozhodnutím o schválení účetní závěrky a rozdělení zisku společnosti Poděbradka a.s. a odprodejem 49 % akcií společnosti Poděbradka a.s. (strany 7 – 12 napadeného rozhodnutí). Námitky účastníka řízení proti těmto závěrům jsem náležitě posoudil, přičemž jsem zjistil, že tvrzení účastníka řízení týkající se

posouzení změny právní formy kontrolovaného soutěžitele jako ovlivnění soutěžního chování společnosti Poděbradka není opodstatněné, neboť na stranách 7 – 8 napadeného rozhodnutí je obsažen podrobný rozbor všech okolností, za kterých k přeměně právní formy v tomto konkrétním případě došlo, včetně otázek dopadů, které tato přeměna měla nebo mohla mít na soutěžní chování této společnosti. Jedná-li se o účastníkem řízení předložené čestné prohlášení pana Pražana ohledně přijetí záměru změny právní formy, konstatuji, že ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže není rozhodná skutečnost, kdy byl přijat záměr, nýbrž skutečnost, že společnost Poděbradka, spol. s r.o. byla transformována na společnost Poděbradka, a.s., rozhodnutím jediného společníka, tj. účastníka řízení, a to dne 23. 8. 2001, tedy v době kdy již platil zákaz určování nebo ovlivňování soutěžního chování kontrolovaného soutěžitele před právní mocí rozhodnutí podle § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Pokud jde o námitku účastníka řízení ohledně posouzení rozhodnutí o složení orgánů společnosti Poděbradka jako skutečnosti, jež ovlivnila její soutěžní chování, neshledal jsem, že by napadeným rozhodnutím bylo tvrzeno, že představenstvo společnosti musí respektovat pokyny jediného akcionáře či valné hromady. Úřad v napadeném rozhodnutí pouze vycházel ze skutečnosti, že možnost jmenovat orgán disponující obchodním vedením společnosti může i za absence majoritního podílu na základním kapitálu společnosti založit spojení soutěžitelů. Je pak nepochybné, že představenstvo společnosti jmenované jediným akcionářem jedná v zájmu tohoto akcionáře, i když nevykonává přímo jeho příkazy. Pokud by mezi nimi došlo k rozporům, má majoritní akcionář možnost složení představenstva změnit. Tvrzení účastníka řízení nepovažuji tedy za relevantní, neboť rozhodnutím o složení řídicích orgánů k ovlivnění soutěžního chování bezpochyby došlo (strany 8 – 9 napadeného rozhodnutí).

K námitce účastníka řízení týkající se schválení stanov dokládajících kontrolní vliv ve společnosti Poděbradka, kdy účastník řízení uvádí, že je nezbytné vždy posoudit konkrétní okolnosti a obsah stanov, konstatuji, že Úřad se ve správním řízení podrobně věnoval všem okolnostem, za kterých ke schválení stanov došlo. Ze schválení návrhu stanov Úřad nevyvodil přímé určení či ovlivnění soutěžního chování společnosti Poděbradka (strana 9 napadeného rozhodnutí), nýbrž jej posoudil jako důkaz neomezeného kontrolního vlivu jediného společníka na činnost společnosti Poděbradka, s čímž se plně ztotožňuji. Námitky účastníka řízení, že zákon připouští kontrolu spojených soutěžitelů a že ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže kontrolní vliv nezakazuje, což účastník řízení vyvozuje ze skutečnosti, že v ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže se hovoří o kontrolovaném soutěžiteli, považuji za účelové. Slovního spojení „kontrolovaný soutěžitel“ je v předmětném ustanovení zákona užito pouze z důvodu identifikace subjektu, jehož soutěžní chování nesmí být určeno či ovlivněno. Z logického a systematického, tedy nikoli čistě jazykového výkladu, pak jasně vyplývá, že se jedná o soutěžitele, nad kterým má být získána kontrola.

Dále jsem se zabýval tvrzením účastníka řízení, že ovlivněním soutěžního chování by mohlo být rozhodnutí o nadměrné výplatě dividend, nikoli však prosté schválení účetní závěrky a rozdělení zisku, a uvádím, že prakticky každé rozhodnutí o rozdělení zisku ovlivní soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele a jeho možnosti v dalším podnikání. Je přitom irelevantní, zda jediný akcionář rozhodne o výplatě nadměrných dividend či nikoli, rozhodující je samotná skutečnost, že takto rozhodnout mohl, avšak dle svého uvážení tak neučinil.

Pokud jde o výkon hlasovacích práv spojených s akciemi společnosti Poděbradka, respektive o odprodej 49 % akcií této společnosti, konstatuji, že připomínka účastníka řízení, že mu zákon umožňuje nabýt akcie, ale poté mu před právní mocí rozhodnutí o povolení brání vykonávat hlasovací práva s touto účastí spojená, není oprávněná. Naopak přesně vystihuje podstatu a smysl ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, jenž je podrobněji uveden shora a rovněž na stranách 6 – 7 a 10 napadeného rozhodnutí.

Vědomé určení soutěžního chování

Dále jsem se k námitkám účastníka řízení zabýval posouzením ve správním řízení zjištěných skutečností, zejména s ohledem na důkazy, které Úřad zajistil v průběhu místních šetření u účastníka řízení a společnosti Poděbradka. O jednotlivých námitkách účastníka řízení jsem uvážil následovně.

Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že za zásadní důkaz o porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže považoval prvostupňový orgán zákaz spolupráce společnosti Poděbradka se společností Danone, učiněný panem Dr. Antonio Pasquale, předsedou představenstva společnosti KMV. Zabýval jsem se proto rovněž námitkami účastníka řízení proti shora uvedeným závěrům a zjistil jsem, že tvrzení účastníka řízení jsou pouze účelová. Z elektronické korespondence mezi panem Ing. Barvířem, obchodním ředitelem společnosti Poděbradka, a panem Francois Puls, zástupcem koncernu Danone (strany 513 – 516 správního spisu), prokazatelně vyplývá, že důvodem odmítnutí spolupráce se společností Danone byla na základě rozhodnutí Dr. Pasquale skutečnost, že minerální voda Vitalinea – produkt skupiny Danone, je největším konkurentem minerálních vod produkovaných účastníkem řízení.

Pokud jde o další námitku týkající se společného postupu účastníka řízení se společností Poděbradka vůči obchodnímu řetězci Carrefour, dospěl jsem závěru, že z elektronické korespondence (strana 512 správního spisu) skutečně vyplývá, že účastník řízení se dohodl se společností Poděbradka na společném postupu při změně obchodních podmínek s obchodním řetězcem Carrefour a na vyplnění promočních akcí společnosti Poděbradka dle vzoru společnosti KMV. I kdyby byla tvrzení účastníka řízení ohledně pouze pasivního příjmu informací pravdivá, i samotná skutečnost, že společnost Poděbradka obdržela obchodní podmínky účastníka řízení, může vést k ovlivnění soutěžního prostředí. Navíc poukazují na fakt, že bez možnosti kontrolovat společnost Poděbradka by účastník řízení možnost výměny těchto informací bezpochyby neměl. Z judikatury Evropského soudního dvora přitom vyplývá, že protisoutěžní dopad může mít nikoli pouze aktivní výměna informací mezi soutěžiteli, nýbrž i pouhé nepřímé získávání informací o budoucím chování konkurentů na relevantním trhu (rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci – Tate & Lyle plc, British Sugar plc and Napier Brown & Co. Ltd v Evropská komise ze dne 12. 7. 2001, ECR page II-02035, a ve věci – Cimenteries CBR and Others v Evropská komise ze dne 15. 3. 2000, ECR page II-00491). Popírá-li účastník řízení „separátní sezení“ zástupců společností KMV a Poděbradka, pak elektronická korespondence mezi účastníkem řízení a společností Poděbradka, jež se stala součástí spisového materiálu č.j. S 224/03, svědčí o tom, že kontakty zástupců obou společností nebyly zprostředkovány pouze prostřednictvím elektronické pošty, ale i osobním jednáním, např. cit. : „ *Domnívám se, že by mohlo být užitečné, kdyby se příští setkání dne 5. 3. v 9. 30 zúčastnili přímo KMV p. Drmal (HBSW) a p. Koldinský (Poděbradka), kteří by mohli spolu s kolegou z KMV na místě při separátním sezení sjednat podmínky na porovnatelnou bázi.*“ (email Jiřího Paláta ze dne 19. 2. 2002, strana 512 správního spisu).

Pokud jde dále o námitku účastníka řízení ohledně spolupráce při realizaci reklamního spotu, že ze své pozice nemohl do marketingové strategie společnosti Poděbradka jakkoli zasahovat a že představitelé společnosti Poděbradka požádali účastníka řízení pouze o odbornou konzultaci ve formě „brainstormingu“, přičemž názory zástupců účastníka řízení nebyly v konečné verzi spotu reflektovány, konstatuji, že zástupci účastníka řízení podobu reklamní spotu bezesporu ovlivnili. I když totiž odhlédnu od skutečnosti, že příležitost jednat o podobě spotu by bez možnosti kontroly společnost KMV vůbec neměla, dospěl jsem k závěru, že zástupci účastníka řízení nepochybně ovlivňovali soutěžní chování společnosti Poděbradka, když se snažili přizpůsobit podobu reklamního spotu svým představám.

K návrhu prohlášení o společných závazcích v televizních stanicích (strana 417 správního spisu), jenž Úřad zajistil v rámci místního šetření ve společnosti Poděbradka, uvádím, že tento dokument svědčí o uplatňování sladěných podmínek nákupu reklamního času v médiích. Přestože byl tento dokument zajištěn v elektronické podobě pouze u společnosti Poděbradka lze předpokládat, že vznikl přinejmenším ve spolupráci účastníka řízení se společností Poděbradka.

Pokud jde dále o námitku účastníka řízení týkající se investičního záměru společnosti Poděbradka pořídit novou plnicí linku, poukazuji na email odeslaný panem Pražanem, generálním ředitelem společnosti Poděbradka (strana 436 správního spisu), ze kterého vyplývá, že zástupci společnosti Poděbradka budou projednávat otázku investičního záměru týkajícího se nové plnicí linky s Dr. Pasquale, předsedou představenstva účastníka řízení. Z toho lze vyvodit závěr, že společnost KMV přinejmenším ovlivnila jednání o realizaci investičního záměru. V situaci, kdy představenstvo společnosti Poděbradka schválilo investiční záměr a jediný akcionář této společnosti, tj. společnost KMV, o jeho realizaci nerozhodlo, tj. neodmítlo jej, se rovněž jedná o určení či ovlivnění soutěžního chování kontrolované společnosti, neboť výkon kontroly nemusí mít výslovně aktivní podobu, postačí i nečinnost či pasivita. Čestné prohlášení pana Pražana týkající se nové plnicí linky, jež je součástí rozkladu, pak považuji za výlučně účelové.

K tvrzení účastníka řízení ohledně pouhého pasivního přijímání seznamů plánovaných investic nad rámec shora uvedeného dodávám, že bez faktické možnosti kontrolovat společnost Poděbradka by účastník řízení seznam plánovaných investic nikdy neobdržel. Obdobně jsem uvážil rovněž o směrnici systému jakosti, kterou účastník řízení poskytl společnosti Poděbradka, přičemž si lze jen těžko s ohledem na tvrzení účastníka řízení, že se jedná o jeho obchodní tajemství, představit, že by společnost KMV poskytovala skutečným konkurentům, kterým by společnost Poděbradka bez kontroly účastníka řízení byla, skutečnosti tvořící obchodní tajemství. Námitky účastníka řízení tak nepovažuji za odůvodněné.

Námitkám účastníka řízení proti zjištění skutkové podstaty nepřisvědčuji a problematiku přezkumu skutkové podstaty uzavírám s tím, že ve správním řízení č.j. S 224/03 Úřad prokázal, že společnost KMV skutečně porušila ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže.

2. Procesní vady

Délka správního řízení

Pokud jde o účastníkem řízení namítané procesní pochybení Úřadu spočívající v neodůvodněném prodlužování vedení správního řízení, konstatuji, že ustanovení § 49 odst. 2 správního řádu stanoví, že ve zvlášť složitých případech, kterým posouzení porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže nepochybně je, rozhodne správní orgán, cit.: „...nejdéle do 60 dní od zahájení správního řízení; nelze-li však vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, může ji přiměřeně prodloužit odvolací orgán (orgán příslušný rozhodnout o rozkladu)...“. O takovém prodloužení je však správní orgán povinen účastníka řízení uvědomit. Ve smyslu shora uvedeného byla lhůta pro vydání napadeného rozhodnutí třikrát prodloužena, účastník řízení byl přítom o prodloužení vždy včas vyrozuměn. V postupu orgánu prvního stupně jsem tedy neshledal žádné pochybení, požádal-li orgán prvního stupně vždy v souladu se správním řádem o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí, a to s řádným odůvodněním (např. strana 299, 304 správního spisu), stejně jako účastníka řízení o prodloužení lhůty informoval (např. strana 300, 305 správního spisu).

Místní šetření

K námitce účastníka řízení ohledně místních šetření, jež Úřad v průběhu správního řízení provedl, uvádím, že zákon o ochraně hospodářské soutěže obsahuje v ustanovení § 21 speciální právní úpravu „řízení u Úřadu“. Problematika, která je obsažena v tomto ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže pak představuje lex specialis oproti obecné právní úpravě obsažené ve správním řádu, cit. ustanovení § 21 odst. 8 zákona o ochraně hospodářské soutěže: „Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, postupuje se v řízení u Úřadu podle správního řádu.“ Místní šetření jako speciální právní institut zajišťování podkladů pro rozhodnutí ve správním řízení vedeném Úřadem je komplexně upraveno v ustanovení § 21 odst. 4 zákona o ochraně hospodářské soutěže, a nelze jej zaměňovat či přirovnávat k institutu ohledání na místě, jehož právní úprava je obsažena ve správním řádu. Cílem a smyslem místního šetření je umožnit Úřadu zajistit co možná největší množství relevantních důkazů, což by mohlo v případě oznámení o konání místního šetření předem být zmařeno. Navíc z předmětného ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže vyplývá oprávnění Úřadu provést místní šetření i v rámci tzv. dozorové činnosti, tj. v době, kdy Úřad správní řízení nevede, a proto nemohou být žádní účastníci přizváni. Námitku účastníka řízení tedy považuji za neopodstatněnou.

Zákonnost zajištěných důkazů

K námitce účastníka řízení týkající se nezákonnosti důkazů zajištěných Úřadem v rámci místního šetření uvádím, že předmětné dokumenty převzal Úřad v rámci místního šetření z osobních počítačů managementu společnosti Poděbradka (protokol z místního šetření ve společnosti Poděbradka, strany 413 - 416 správního spisu). Většinou se jednalo o elektronickou korespondenci, a proto nelze předpokládat, že tyto dokumenty budou kýmkoli signovány. U elektronická korespondence se totiž ze samotné podstaty signování nepředpokládá. To však nikterak nesnižuje její důkazní váhu při hodnocení podkladů pro rozhodnutí správním orgánem. S danou námitkou účastníka řízení se tedy neztotožňuji.

Seznámení s podklady pro rozhodnutí

Pokud jde dále o námitku účastníka řízení, že mu nebylo umožněno seznámit se s úplnými podklady pro rozhodnutí s odkazem na ochranu obchodního tajemství, konstatuji, že správní orgán má zákonnou povinnost úplně a přesně zjistit skutečný stav věci. Za tím účelem je povinen shromáždit důkazní materiál, jenž dostatečným způsobem odůvodňuje správním orgánem v rozhodnutí vyslovené závěry. V průběhu správního řízení č.j. S 224/03 byl prvostupňový orgán nucen pro úplné a přesné zjištění skutkového stavu, tj. prokázání ovlivňování či určování soutěžního chování kontrolovaného soutěžitele, provést šetření a vyžádat si relevantní informace nejen od účastníka řízení, ale i od společnosti Poděbradka. Společnost Poděbradka, jako podnikatel ve smyslu obchodního zákoníku, disponuje výlučným právem nakládat se svým obchodním tajemství, tj. s veškerými skutečnostmi obchodní, výrobní či technické povahy souvisejícími s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje (§ 17 obchodního zákoníku). Ustanovení § 17 obchodního zákoníku přitom nepřipouští žádnou zákonnou výjimku. Právo na ochranu obchodního tajemství je podle § 17 a 18 obchodního zákoníku právem absolutním, kdy nakládání s ním přísluší pouze osobě, které toto právo svědčí, tj. osobě, o jejíž obchodní tajemství se jedná. Žádným ustanovením žádného právního předpisu není přitom dána povinnost správního orgánu zpřístupnit obchodní tajemství osobě, která by mohla toto obchodní tajemství zbavit neznámosti, jakožto jednoho z definičních znaků obchodního tajemství. Ze žádného právního předpisu pak dále nevyplývá pravidlo, podle něhož by práva a povinnosti stanovené správním řádem byly jakkoli nadřazeny právům a povinnostem vyplývajícím z jiných právních předpisů. V souladu se shora uvedeným byl dokument „Strategický plán společnosti Poděbradka 2001 – 2004“ (příloha č. 6 správního spisu) správním orgánem posouzen a označen jako obchodní tajemství společnosti Poděbradka. Dále jsem však zjistil, že veškeré informace, které měly či mohly mít relevanci z hlediska dodržení zásady účinného hájení práv a povinností účastníka ve správním řízení č.j. S 224/03, byly společnosti KMV zpřístupněny. Posouzení této námítky účastníka řízení uzavírám tedy, že Úřad nepochybil, když dokument „Strategický plán společnosti Poděbradka 2001 – 2004“, označený společností Poděbradka jako její obchodní tajemství, účastníkovi řízení nezpřístupnil. Námitce účastníka řízení proto nevyhovuji.

V souladu se shora uvedeným jsem se neztotožnil se žádnou z procesních námitek účastníka řízení.

3. Pokuta a opatření k nápravě

Pokuta

Nad rámec námitek uplatněných účastníkem řízení jsem rovněž přezkoumal výši uložené pokuty, a to zejména z hlediska všech ustanovením § 22 odst. 2 zákona pro ochranu hospodářské soutěže daných kritérií. Konstatuji přitom, že prvostupňový orgán při ukládání pokuty dostatečně přihlédl jak k závažnosti porušení soutěžních pravidel, délce trvání porušování zákona, tak i k dopadu předmětného porušení zákona na dotčený relevantní trh (strany 13 – 14 napadeného rozhodnutí). Jednání účastníka řízení lze kvalifikovat jako úmyslné, neboť vědomě v přímém rozporu s pravomocným rozhodnutím předsedy Úřadu č.j. R 18/2001 o nepovolení spojení ovlivňoval soutěžní chování společnosti Poděbradka. Po zohlednění všech shora uvedených skutečností a s ohledem na dosažený obrat účastníka řízení

v roce 2002 ve výši 3,2 miliardy Kč shledávám výši uložené pokuty jako přiměřenou všem okolnostem, za nichž k porušení zákona došlo.

Opatření k nápravě

Pokud jde o námitky účastníka řízení proti uloženému opatření k nápravě spočívajícím v povinnosti převést do 90 dnů od právní moci rozhodnutí veškeré akcie společnosti Poděbradka na subjekt vlastnický, finančně a personálně nezávislý na účastníkovi řízení, dospěl jsem k závěru, že se jedná o opatření, jež svým obsahem ani rozsahem účel zákona o ochraně hospodářské soutěže nepřekračuje. Smyslem uloženého opatření k nápravě je uvedení věci do původního stavu, tj. do situace před implementací Úřadem nepovoleného spojení.

Lhůtu 90 dnů nepovažuji rovněž za neadekvátní. Nelze ji totiž přirovnávat ke lhůtám stanoveným v rámci řízení o povolení spojení soutěžitelů ve vztahu k závazkům ve prospěch zachování účinné hospodářské soutěže, které účastníci takového řízení přijímají a kterými Úřad své povolení spojení soutěžitelů podmiňuje. Z povahy věci se jedná o dvě zcela odlišné situace, a to sankční řízení pro porušení ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže, na straně jedné, a výsledek jednání Úřadu s předmětnými účastníky řízení ve věci povolení spojení soutěžitelů, na straně druhé. Situaci, kdy by lhůta pro splnění opatření k nápravě byla ve správním řízení č.j. S 224/03 stanovena cca 1 – 2 roky, považuji za naprosto nepřijatelnou, neboť v takovém případě by společnost KMV nadále mohla vykonávat kontrolu nad společností Poděbradka, přestože spojení těchto soutěžitelů nebylo Úřadem povoleno. K námitce účastníka řízení, že opatření k nápravě je nepřiměřené rovněž s ohledem na to, že nebylo dosud rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R 18/2001, poukazuji na skutečnost, že dne 13. 4. 2004 vydal Nejvyšší správní soud rozhodnutí č.j. 2 A 10/2002-OL-269, jímž žalobu společnosti KMV jako nedůvodnou zamítl.

V souladu se shora uvedeným jsem se tedy ztotožnil se závěry orgánu prvního stupně (strany 13 – 15 napadeného rozhodnutí), když žádné z námitek účastníka řízení proti pokutě a uloženému opatření k nápravě jsem nepřisvědčil.

4. Závěr

Po přezkoumání celého rozkladem napadeného rozhodnutí, kdy jsem všechny zjištěné skutečnosti hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, jsem neshledal v postupu orgánu prvního stupně žádných věcných či procesních pochybení, jež by odůvodňovala zrušení tohoto rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání a rozhodnutí, případně zastavení správního řízení ve věci. Ve správním řízení č.j. S 224/03 bylo zajištěno dostatečné množství relevantních důkazů, na základě nichž bylo deklarováno, že účastník řízení porušil ustanovení § 18 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Tím, že vykonával hlasovací práva spojená s vlastnictvím akcií představujících majoritní podíl na základním kapitálu společnosti Poděbradka, ovlivňoval před právní mocí rozhodnutí Úřadu o povolení spojení soutěžitelů, společností KMV a Poděbradka, soutěžní chování kontrolovaného soutěžitele. Napadené rozhodnutí č.j. S 224/03-1271/04 jsem proto potvrdil a podaný rozklad zamítl.

Uzavírám tedy, že po přezkoumání věci v celém rozsahu jsem ze všech shora uvedených důvodů a na základě návrhu rozkladové komise rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěž

Rozhodnutí obdrží:

Karlovarské minerální vody, a.s.
Horova 3
360 21 Karlovy Vary

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balašík
JUDr. Dagmar Dubecká, Ph.D., advokátka
Jindřišská 34
110 00 Praha 1

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17. 6. 2004 a stalo se vykonatelným dle jednotlivých výrokových částí.